

DVACÁTÝ SEDMÝ PŘÍPAD

Tímto klientem je texaský podnikatel, který vlastní velkou úspěšnou oděvní firmu. Během své dovolené v Kalifornii mě Steve navštívil na radu svého přítele. Když jsem probíral jeho případ, všiml jsem si, že byl muž napjatý a velmi ostražitý. Zatímco jeho prsty si hrály s klíčenkou, oči mu úzkostlivě slídily po mé kanceláři. Zeptal jsem se ho, jestli je nervózní, nebo se bojí hypnózy jako metody, a on mi řekl: „Ne, spíše se bojím toho, co odhalíte.“

Tento klient mi řekl, že jeho zaměstnanci jsou nároční a neloajální. Množství osobních stížností se pro něj už stalo nesnesitelným. Řešil to zpřísněním disciplíny a propouštěním. Dozvěděl jsem se, že má za sebou dvě manželství a že byl popudlivý alkoholik. Nedávno podstoupil odvykací kúru, ale nedokončil ji, protože k němu „byli příliš kritičtí“.

Jak jsme si dále povídali, Steve mi vysvětlil, že jeho matka zmizela poté, co ho nechala na schůdcích kostela v Texasu – bylo to první týden po jeho narození. Po několika osamělých a nešťastných letech ho adoptoval starší pár. Steve dodal, že tito lidé byli posedlí disciplínou a zřejmě ho nikdy neuznávali jako osobnost. Domov opouštěl Steve jako teenager, kdy měl řadu konfliktů se zákonem, a jednou se dokonce pokusil o sebevraždu.

Zjistil jsem, že klientova osobnost je příliš asertivní a nedůvěřivá k jakékoli autoritě. Steveův hněv měl kořeny v pocitech izolace a opuštěnosti. Řekl mi, že cítil, jak ztrácí kontrolu nad svým životem, a měl tak silnou vůli, aby vyzkoušel cokoli a „našel sebe sama“. Souhlasil jsem s krátkodobým průzkumem jeho podvědomí za předpokladu, že později, až se vrátí domů, zváží návštěvu terapeuta, který by mu poskytl další rady.

V průběhu odhalování tohoto případu uvidíme, jak si Steveova duše upevňovala při reakcích na fyzický

život v lidském těle svoji identitu. Intenzita tohoto spojení je zvyšována v hypnóze, kdy moji klienti diskutují o motivech, které je vedly k výběru konkrétního života. Důvodem, proč jsem použil tento případ, je snaha ukázat, jak těžká může být bariéra při objevování vlastní identity, pokud ji představuje trauma z dětství. Duše, které se spojí s lidmi, u nichž se vyvinou duševní nesrovnalosti, se úmyslně vydávají na těžkou cestu. Ještě než jsem vzal svého klienta do duchovního světa, aby se dozvěděl, proč si jeho duše vybrala právě tento život, bylo nutné znovu oživit vzpomínky z raného dětství. V krátké ukázce, jíž tento případ začíná, klient znovu uvidí svou skutečnou matku. Je to jedna z nejbolestnějších scén, jakou jsem kdy komu umožnil.

Teď jsi dítětem v prvním týdnu svého života a tvoje matka tě vidí naposledy. Nezáleží na tom, že jsi úplně malé dítě, protože tvoje vnitřní dospělá mysl rozpoznává všechno, co se děje. Popiš mi přesně, co se odehrává.

(začíná se třást) Jsem zkroucený v košíku, ležím pod vybledlou modrou přikrývkou. Pokládají mne na nějaké schody a mně je zima...

Kde se nacházejí ty schody?

Před kostelem v Texasu.

Kdo tě na pokládá na schody toho kostelíka?

(zdá se být silnějším) Moje matka. Sklání se nade mnou a loučí se se mnou. (začíná plakat)

Co mi můžeš říci o důvodech, kvůli nimž tě matka opustila?

Je mladá a není vdaná za mého otce, protože on už je ženatý. Pláče, cítím, jak mi její slzy padají na tvář.

Podívej se na ni znovu, co vidíš?

(přidrušeně) Záplavu černých vlasů, krásných černých vlasů. Natáhnu k ní ruku a dotknu se

jejích úst. Políbí mě, jemně a něžně. Opravdu je pro ni velmi těžké mne opustit.

Říká ti něco před svým odchodem?

(jen obtížně vyslovuje) „*Musím tě opustit, pro tvé vlastní dobro. Nemám peníze, abych se o tebe postarala. Moji rodiče nám nepomohou. Miluji tě. Pořád tě budu milovat. Navždy zůstaneš v mém srdci.*“

Co se děje pak?

Bere do ruky těžké klepadlo, na kterém je vyobrazené zvíře, a zaklepe na dveře. Slyším někoho přicházet. Ona odchází.

Co ti říká tvoje vnitřní mysl o tom, co jsi právě viděl? (Klient je téměř zcela pod vlivem emocí.) *Ona mě chtěla! Nechtěla mne opustit! Ona mne milovala!*

Poznámka: Kladu svou ruku na mužovo čelo a začínám sérii posthypnotických cvičení, jež končí následujícími instrukcemi: Steve, teď budeš moci vyvolat tuto podvědomou vzpomínku ve své vědomé mysli. Zachováš si tento obraz své matky až do konce života. Budeš vědět, co k tobě doopravdy cítila a že její energie je stále s tebou. Je ti to jasné?

Ano.

Teď se posuňme v čase o kus dál a ty mi pověz o svých nevlastních rodičích.

Nikdy se mnou nebyli spokojeni. Za všechno mi přisuzovali vinu. Rozkazovali mi a soudili mne. (Pacientova tvář je vlhká od slz a potu.) Nevěděli, kým mám být, nejsem to skutečně já.

(zvyšují hlas) Řekni mi, co je na tobě neskutečného? *Předstírání.* (Přestává mluvit.)

Pokračuj!

Neumím se ovládat, pořád jsem nazlobený, k lidem se chovám hrubě, pocítuji beznaděj.

Poznámka: Po dalších přípravách vedu klienta zpět do podvědomí a potom zase do nadvědomé mysli.

Dobře, Steve, vraťme se nazpět do doby před tím, než ses narodil do tohoto života. Řekni mi, zda jsi žil v něk-terém ze svých minulých životů s duší své biologické matky.

(dlouhá pauza) *Ano, žil.*

Existoval někdy nějaký život, který jsi prožil s touto duší na Zemi a v němž mezi vámi existovalo nějaké duševní či fyzické trápení nebo bolest?

(Po chvíli se klient chytá opěradel židle.) *Ach, Bože! Ano, tak je to, samozřejmě že je to ona!*

Pokus se uvolnit a nikam nespěchej. Chci, abys vstoupil do života, který vidíš ve své mysli, v nejdůležitějším okamžiku svého vztahu s touto duší. Budu počítat do tří: jedna, dva, tři!

(hluboký vzdech) *Ach, Bože, je to stejná osoba!*

Jiné tělo, ale tehdy byla také mojí matkou.

Zůstaň u této pozemské scény. Je den, nebo noc?

(pauza) *Je jasné denní světlo, žhne slunce a písek je horký.*

Popiš, co se děje.

Stojím před svou svatyní před velkým davem lidí.

Moje strážce stojí za mnou.

Jak se jmenuješ?

Haroum.

Co máš na sobě?

Dlouhou bílou róbu a sandály, v ruce držím žezlo se zlatými hady – je to symbol mé moci.

Kdo vlastně jsi, Haroume?

(hrdě) *Jsem vysoce postavený kněz.*

Poznámka: Dalšími dotazy jsme zjistili, že muž byl hlavou kmene, který se nacházel někde na Arabském poloostrově u Červeného moře okolo roku dva tisíce před Kristem. V té době byla tato oblast známá jako Sába. Také jsem

se dozvěděl, že svatyně měla oválný tvar a byla postavena z hliněných cihel. Zasvěcena byla bohu Měsíce.

Co před tou svatyní děláš?

Soudím ženu. Je to moje matka. Klečí přede mnou. Když se na mě dívá, v očích jí vidím vinu a strach.

Jak mohou být v jejích očích najednou vina i strach?

Vina je v nich kvůli moci, která mne pohltila při tom, jak jsem každý den ovládal životy svých lidí. A strach má z toho, co se chystám udělat. Vyrhuje mě to ze soustředění, ale nedávám to na sobě znát.

Proč před tebou tvoje matka klečí?

Vloupala se do sýpky, ukradla tam potraviny a dala je poddaným. Mnoho z nich trpí v tomto ročním období hlady, ale jen já mohu nařídít výdej potravin, protože se musejí velmi pečlivě rozdělovat.

Jednala tvoje matka proti nějakým přidělovým zákonům? Šlo o otázku přežití?

Je to ještě horší: tím, že mne neposlechla, podkopala moji autoritu. Využívám přidělového systému jako prostředku k ovládnutí svých poddaných. Chci, aby vůči mně byli všichni loajální.

Co se svojí matkou uděláš?

(přesvědčivě) Porušila zákon. Mohl bych ji zachránit, ale nejde to – musí být potrestána pro výstrahu ostatním. Rozhoduji o tom, že bude popravena.

Jak se cítíš, když vyřkneš ortel smrti nad vlastní matkou?

Bylo to nezbytné. Byla mi trnem v oku. Vývolávala mezi lidmi neklid. S ní se nedalo svobodně vládnout. Dokonce i teď je zpupná. Nařizují její smrt.

Jsi později z popravy své matky smutný?

(hovoří velmi těžce) *Na takové věci nesmím myslet, pokud si chci upevnit moc.*

V tomto okamžiku si Steveova mysl připomněla dvě citově velmi bolestivé události – dobrovolné oddělení matky a syna. Steve objevil karmické spojení sebe a matky, takže zjistil, že když ho matka v dětství opustila, nešlo o pouhý izolovaný historický fakt. Abychom mohli začít s léčbou, museli jsme jít dále.

Dalším stupněm našeho společného sezení bylo odkrytí identity Steveovy duše. Abych to mohl provést, vzal jsem ho do duchovního světa. Každého ze svých klientů jsem se snažil přemístit do nejvhodnější duchovní oblasti, abychom dosáhli co nejlepších výsledků. Ve třináctém případě jsem jsme se zabývali místem orientace, v tomto případě odhalíme období po Steveově návratu z místa výběru života. Chci, aby právě v tomto prostředí Steve viděl důvod, proč si vybral své současné tělo a zároveň role pro ostatní zúčastněné duše jeho nynějšího života.

Pod jakým jménem jsi znám v duchovním světě?

Sumus.

Dobře, Sume. Teď jsme zpátky v duchovním světě a já chci, abychom šli do období, jež následovalo přímo po tvém počátečním seznámení se se Stevem. Co tě při pohledu na něj napadá?

Je to takový rozzlobený muž. Zlobí se, že ho jeho matka pohodila na schodech. A ti paličatí lidé, kteří posléze převezmou jeho výchovu... Ani nevím, jestli vůbec chci takovéto tělo!

Rozumím ti, ale rozhodnutí teď ponechejme stranou, dokud se neozřejmí další skutečnosti. Řekni mi, co vlastně děláš, jakmile opustíš místo výběru života?

Někdy chci být chvíli sám. Obvykle netrpělivě čekám na názory svých přátel na životy, které sleduji – obzvláště v takovémto těžkém případě.

Určitě sis ale mohl vybrat z více těl?

(kývá hlavou) *Ale tohle je to pravé, které bych si měl vzít – jenže je to těžké rozhodnutí.*

Řekni mi, Sume, když jsi se skupinou svých přátel, mluvíte o možnosti, že by ses s některým z nich spojil v bu-doucím životě?

Častěji se tak jako tak spojíme, než abychom se minuli. Tito blízcí přátelé budou v mém příštím životě přítomni stejně jako já v jejich. To není předmětem našeho povídání. Všichni se bavíme o svých budoucích životech. Chci poznat do detailů jejich postoje. Víš, my všichni navzájem se velmi dobře známe – známe své silné i slabé stránky, úspěchy i neúspěchy, to, nač si máme dávat pozor a mnoho dalších věcí.

Probíral jsi s nimi nějaké detaily o osobě, kterou bys měl být ve svém budoucím životě, ještě předtím, než jsi doopravdy šel na místo výběru života?

Ano, tak trochu, nic konkrétního. Ted' jsem už viděl Stevea, takže je tam určité omezení. Taký jsem viděl, kdo z mých přátel se s ním v tomto životě pozná. Ted' mluvím s Jorem.

Jor je tvůj průvodce?

Ano, Jor mi velmi pozorně naslouchal, když jsem mu vyprávěl, kým bych v budoucím životě rád byl.

Právě ses vrátil z místa výběru života do své skupiny.

Co uděláš jako první?

Mluvím o tom chlapíkovi – Steveovi –, který je tak nešťastný! Nemá skutečnou matku a tak dál. Všechno musí zapadat – jaké typy lidí kolem něj budou, jejich plány...

Máš na mysli, které duše si vyberou která těla?

Ano, to je třeba si s nimi ujasnit.

Lze ještě v tomto bodu rozhodování vyjednávat o ro-lích jednotlivých duší, nebo už má každý jasno v tom, se kterým tělem se spojí po opuštění místa výběru života?

Nikdo nikoho do ničeho nenutí. Víme, co by se mělo stát. Jor a ostatní nám pomáhají s úpra-vami – byli sem posláni, aby dokreslili obraz...

(Klientova tvář zvažněla.)

Sume, popudilo tě teď něco?

(neradostně) *Ale ne! Moji přátelé odcházejí a přicházejí jiní...*

Došel jsem k názoru, že některé úmysly je třeba uskutečnit s jinými dušemi. Snaž se relaxovat, jak nejlépe umíš. Až ti řeknu, přesně mi popovídej všechno, co se děje. Rozumíš?

(nervózně) *Ano.*

Začni! Kolik bytostí vidíš?

Jsou čtyři. Jdou ke mně. Jednou z nich je Jor.

Kdo je první?

(Klient mne chytil za ruku.) *Je to Eone, chce být znovu mojí matkou!*

Je to duše ženy, která byla Haroumovou i Steveovou matkou?

Ano. Já nechci...

Co se děje?

Eone mi říká, že nadešel ten správný čas, abychom uspořádali své záležitosti, abychom se znovu setkali ve zmateném životě jako matka a syn.

Znamená to, Sume, že když jsi viděl Steveovu matku, jak bere své dítě do kostela, tak ti nedošlo, že jste to ona a ty?

Viděl jsem konkrétní lidi. Ano, ta možnost tu byla, ale byla to jen abstraktní úvaha, ještě jsem to nebyl doopravdy já. Myslím, že potřebuji ještě trochu argumentů, proto je tu Eone.

Chápu to tak, že žádná z těchto nově přichozích bytostí není z tvé vlastní skupiny.

(vzdychne) *Ne, není.*

Proč jsi čekal čtyři tisíce pozemských let na to, abys prodiskutoval a vyrovnal to, jak jsi v Arábii zacházel se svou matkou?

Pozemské roky nic neznamenaají, mohlo to být i včera. Jednoduše jsem nebyl připraven na to, abych odčinil zlo, které jsem jí jako Haroum způsobil. A ona mi teď říká, že nastávají správné okolnosti pro to, abych svůj skutek odčinil.

Pokud se tvoje duše spojí s tělem Stevea v Texasu, bude to Eona považovat za splnění tvého dluhu?

(pauza) *Můj život ve Steveově těle nemá být trestem.*

Jsem rád, že to tak vidíš. Takže čemu se máš naučit? *Mám pocítit, jaké to je být opuštěn v rodinném vztahu, v záměrně ukončeném rodinném vztahu.*

Ukončení vztahu matky a syna je záměrným činem? *Ano. Mám poznat, jaké to je být vydědencem.*

Dovol Eone odejít a nechej k nám přijít další bytosti. (je sklíčený) *Eone se vrací zpět k Jorovi. Přichází sem – ale ne! Jsou to Talu a Kalish!* (Steve se svíjí na židličce a pokouší se odehnat oba duchy ze své mysli.)

Co jsou zač?

(rychle povídá) *Talu a Kalish se stanou Steveovými nevládními rodiči – mými nevládními rodiči!*

Často spolu pracují.

Tak v čem je problém?

Nechci je tak brzy!

Trochu zpomal, Sume, kvůli mně. Tys s těmito dušemi už někdy dříve spolupracoval?

(Stále si sám pro sebe cosi mumlá.) *Ano, ale je pro mne tak těžké být s nimi – hlavně s Kalish. Je to příliš brzy. V minulém životě v Německu byli mou tchýní a mým tchánem.*

Poznámka: Na pár minut odbočme. Sumus stručně vysvětlil svůj minulý život v Evropě, kdy žil jako vysoce postavený armádní důstojník, který zanedbával svou rodinu a jímž rodiče jeho manželky opovrhovali. Říkáš, že Talu a Kalish nestačí na to, aby byli v Texasu tvými nevládními rodiči?

(Rezignovaně vrtí hlavou.) Ne, oni dobře vědí, co dělají. S Kalish je to vždy stejné, je s ní pokaždé „drsná jízda“. Vybírá si pro své životy lidi, kteří jsou kritičtí, nároční a chladní.

Znamená to, že se takto ve svých lidských tělech projevuje i ona?

Ano, alespoň když se setkává se mnou. Kalish není duše, která se rychle „zasnoubí“ s dalšími. Je nezávislá a velmi rozhodná.

A co Talu jako tvůj adoptivní otec?

Je přísný. Nechává Kalish, aby rozhodovala. Ale občas je úplně mimo, citově i osobnostně. Tentokrát proti nim budu doopravdy rebelovat.

Znamená to, že tě ničemu nenaučí?

Ale naučí. Jenže se pořád hádáme. Přicházejí Jor a Eone.

O čem na tomto setkání mluvíte dál?

Chci, aby mou nevládní matkou byla Eone. Všichni se mi smějí. Jora moje argumenty nepřesvědčily. Ví, že jsme si s Eone blízcí.

Smějí se ti, Sume?

To ne – Talu a Kalish zkoušejí můj odpor a vzpomínají na mé chyby, když jsem byl s nimi.

Už jsem si začínal myslet, že na tebe podle tvého názoru tyto duše příliš tlačí, aby ses spojil s texaským Steveem.

Tak to tady nechodí. Teď diskutujeme o mých pochybnostech o samotném životě.

Myslel jsem si, že Talua a Kalish nemáš rád.

Znají mne. Potřebuji přísné lidi, jinak bych je zneužíval. Každý tu vidí, že mám tendenci sám sebe rozmazlovat. Přesvědčují mne, že lehký život bez nich by byl jako mláčení prázdné slámy. Oba jsou velmi disciplinovaní.

Zdá se, že ses rozhodl s nimi do onoho texaského života jít.

(zamyšleně) Ano, budou na mne jakožto dítě velmi nároční. Kalish je sarkastická, Talu je perfekcionalista. Ztratím Eone..., bude to drsné.

A co budou znamenat role tvých nevlastních rodičů pro Kalish a Talua?

Oni jsou v jiné skupině. Nepředpokládá se, že budu úplně zapletený do jejich záležitostí. Má to co do činění s jejich rigiditou a pýchou.

Když jsi na Zemi, pozná tvoje duše vždy, proč jsou pro tebe důležití lidé, kteří tě pozitivní či negativně ovlivňují?

To děláme teď.

Zdá se mi celkem logické, že pro mnoho z nás je těžké poznat přes naše vědomé mysl, kým opravdu jsme jakožto duše. Čtenář si jistě už všiml, že dokonce i v nad-vědomí si zachováváme schopnost pozorovat sebe samé určitou částí kritického centra naší vědomé mentality. Nejdůležitější částí mé práce při hypnoterapii je pomoci klientům, aby nahlédli do svého vnitřního Já tím, že se pokusí o propojení všech „zákrut“ své myslí.

Chci, aby Steve získal vhled do motivů svého chování tak, že porozumí své duši. Následující dialog poskytne další vysvětlení toho, proč se Sumus vtělil do Steveova těla. Duchovní diskuze s Jorem, Eone, Taluem a Kalish skončila a já vzal Suma do tichého prostředí duchovního světa, abychom si znovu popovídali.

Řekni mi, Sume, kolik z toho, kým jsi jako duchovní identita, se odráží v lidských bytostech, v nichž jsi žil?

Hodně, ale ta těla se nepodobají! (směje se) Víš, ke spojení dobrého těla a duše nedochází často. Na některá svá těla vzpomínám raději než na jiná.

Řekl bys, že jim tvoje duše dominuje, nebo je podřízená lidskému mozku?

Na to nelze jednoznačně odpovědět, protože v mozku každého těla jsou jemné rozdíly, které ovlivňují to, jak se v konkrétním těle projevuje. Člověk bez nás – duši – by byl prázdný. Ale s lidskými těly jednáme s úctou.

Co myslíš, jaká by byla lidská těla bez duší? Ovládaly by je emoce a smysly.

Věříš tomu, že každý lidský mozek způsobuje různé reakce?

To, co jsem já, je schopno využít některá těla lépe než jiná. Ne vždy se cítím být s lidskou bytostí úplně spojen. Některé tělesné emoce převládají a já se potom nechovám dostatečně efektivně.

Je množství koncentrovaného hněvu ve Steveově povaze ovlivněné centrálním nervovým systémem jeho těla?

Ano, tyto věci dědíme.

Věděl jsi, jaký bude Steve, ještě předtím, než sis vybral jeho tělo?

(s nechutí) Věděl, a je typické, jak dokáží už tak dost zlou situaci ještě zhoršit. Jsem schopen tlumočit, jen když se bouře v lidské myslí utiší. Ale i tak chci být bouřlivákem.

Co tím myslíš – tlumočit?

Tlumočit myšlenky, dát smysl Steveovým reakcím na zmatek.

Pokud mám být upřímný, Sume, připadáš mi ve Steveově těle jako cizinec.

Je mi líto, jestli z toho máš takovýto dojem. My neřídíme lidskou mysl, pokoušíme se ji svou

přítomností pozdvihnout, aby viděla ve světě smysl, aby byla ochotná přijmout etiku a přinést porozumění.

To všechno se zdá být v pořádku, ale vy přece využíváte lidská těla i pro svůj vlastní rozvoj, nebo ne?

Zajistě, tímto míšením svoji energii dáváme i ji získáváme.

Přizpůsobuješ svou energii tak, aby se hodila k hostitelskému tělu?

Bylo by lépe říci, že používám různé odstíny výrazu v závislosti na emocionálních motivacích každého těla.

Specifikuj to, Sume. Co se děje v této chvíli na Zemi mezi tebou a Steveovým mozkiem?

Cítím se být doslova zaplaven. Někdy je moje energie unavená a já nedokáži odpovídat na tak velké množství negace.

Když se podíváš zpět na všechna „svá“ těla – Harouma, Stevea a další –, mají všechna nějaké společné rysy, jež tě přitahovaly?

(dlouhá pauza) Jsem kontaktní entita. Hledám lidi, kteří se agresivně zaplétají s jinými.

Když slyším slovo agresivní, znamená to pro mne nepřátelství, opak ke snaze o kontakt. To jsi měl na mysli?

(pauza) Jsem přitahován k těm, kteří ovlivňují rozhodnutí jiných lidí – a to důrazně a ze všech sil.

Jsi duše, která ráda řídí lidi?

Neřekl bych přímo, že řídí. Vyhýbám se tomu, abych se stal někým, kdo nemá intenzivní vztahy a kontakty s lidmi kolem sebe.

Sume, opravdu nejsi určitým „ředitelem“, když se pokoušíš jiným duším v jejich životech rozkazovat?

(neodpovídá)

Co by na tvé lidské vztahy řekl Jor?

*Že mám rád moc jakožto prostředek k ovlivňování chování lidí, kteří rozhodují *). Že toužím po sociálních a politických skupinách, v nichž mohu sehrávat roli vůdce.*

Takže by se ti nelíbilo v lidském těle, které je tiché a nenáročné?

Určitě ne.

(zvyšuji nátlak) Není pravda, že ti působilo radost být součástí Haroumova zneužití moci v Arabii? Že získáváš pocit zadostiučinění v těle Stevea, když špatně zacházíš se svými podřízenými v Texasu?

(nahlas) Ne, to není pravda! Věci se lehce vymknou z rukou, když se pokoušíš vést lidi! Mohou za to podmínky na Zemi, které všechno doženou do krajnosti. Není to všechno moje vina!

Je možné, že oba – Haroum i Steve – zacházeli ve svém chování do krajnosti proto, že jsi s nimi byl ty?

(těžce) Neudělal jsem to dobře, vím to.

Podívej se, Sume, doufám, že víš, že si nemyslím, že jsi špatná duše. Ale možná se necháváš příliš lehce svést nástrahami lidské autority a teď ses stal někým, kdo se cítí být v přímém konfliktu se společností.

(vzrušený) Začínáš mluvit jako Jor!

To nechci a nemyslím si, že bych to dělal. Možná nám Jor jen oběma pomáhá pochopit, co se děje ve tvém nitru.

Možná.

Se Steveovou duší jsem dosáhl produktivní úrovně kontaktu. Oslovuji ho, jako by byli dva, zatímco upevňuji pouto mezi jeho vědomým a nevědomým bytím. Po dalších pohovorech vedoucích k tomu, abych přitáhl tyto dvě síly blíže k sobě, uzavírám naše sezení závěrečnou sérií otázek. Je důležité, aby Steveově mysli nebylo dovoleno se jen tak potulovat nebo aby se jeho vzpomínky rozutekly. Abych

*) v češtině nemáme ekvivalent k přesnějšímu anglickému slovnímu spojení *decision makers* – pozn. překl.

podpořil jeho schopnost reagovat a odpovídat, volím další otázky tak, aby byly konfrontační, a kladu je v rychlém sledu, abych urychlil i tempo odpovědí.

Sume, začni tím, že mi řekneš, proč jsi původně přijal Steveovo tělo.

Chtěl jsem pozdvihnout svoji touhu vést jiné – vždy jsem chtěl nést zodpovědnost.

Je identita tvé duše v konfliktu se směrem, jaký nabral Steveův život?

Nemám rád tu jeho část, která se rve o místo na slunci a zároveň pomýšlí na útěk tím, že sebe sama ničí.

Pokud to pro tebe představuje rozpor, tak proč to existuje?

Dětství, smutek... (zarazí se)

Koho teď poslouchám? Sume, proč nejsi aktivnější při tom, když pomáháš sobě samému jakožto Steveovi, aby překonal zahanbení z toho, že ho Eona opustila, a aby odpustil Taluovi a Kalish dětství bez lásky?

Už jsem vyrostl a já řídím jiné... Nedovolím lidem, aby mi znovu ubližovali!

Sume, pokud ke mně ty a Steve hovoříte jako jedna inteligence, chci vědět, proč je váš společný život tak sebe-destructivní.

(dlouhá pauza) *Protože mou slabostí je využívání moci k tomu, abych zachoval sám sebe na Zemi.*

Máš pocit, že kdybys jako dospělý méně řídil jiné dospělé lidi na Zemi, že by se ti život změnil tak, až by se k tobě začali chovat stejně jako tví nevlastní rodiče v dětství?

(nazlobeně) *Ano!*

Pokud ti tělo, které sis vybral, neposkytne uspokojení, co jako duše uděláš, Sume?

Vypnu se, jsem mimo.

Aha, ale jak k tomu dojde?

Tím, že nejsem tak aktivní.

Protože jsi zastrašovaný tělem, které prožívá emocionální chaos?

Uteču před tím do ulity.

Takže se vyhneš tomu, aby ses aktivně vypořádal s hlavní lekcí, kvůli níž jsi na Zemi přišel?

(Cosi nesrozumitelně mumlá.)

Steve, tvoji adoptivní rodiče na tebe byli tvrdí, že?

Ano.

Vidíš už teď proč?

(pauza) *Abych věděl, jaké to je být neustále kritizovaný.*

A proč ještě?

Abych to překonal a stal se celým. (trpce) Nevím.

Myslím, že víš. Řekni mi o tom zničeném bytí, které prezentuješ lidem kolem sebe.

(po krátké přestávce) *Předstírám, že jsem šťastný. Zakrývám své pocity pitím a tím, že špatně zacházím s lidmi.*

Chceš s tímto zakrýváním reality skončit a pustit se do práce?

Ano, chci.

Definuj, kým vlastně chceš být.

(plačtivě) *Já – my nechceme být zaujati proti lidem, ale nechceme ani riskovat, že budeme nulou bez respektu a uznání.*

Takže bojuješ?

(tíše) *Život je tak bolestivý!*

Myslíš, že je to náhoda?

Ne, chápu, že ne.

Steve a Sume, opakujte po mně: „Vrátím zpět bolest, kterou mi způsobili Eone, Talu a Kalish a již mi dali pro

mé vlastní dobro, a budu pokračovat ve svém životě tak, abych se stal osobou, jakou chci skutečně být.“*)

(Klient po mně opakuje tyto věty třikrát.)

Steve, co teď uděláš proto, aby ses v budoucnosti sám projevil a převzal odpovědnost za svůj vlastní pokrok?

(Zkouší odpovědět, ale začíná pořád znovu.

Nakonec říká:) *Naučím se být čestnější.*

A budeš věřit, že nejsi obětí společnosti?

Ano.

A tak tento případ skončil. Posilnil jsem Stevea, aby pochopil, kým vlastně je a jaké je jeho životní poslání. Chtěl jsem mu pomoci, aby se osvobodil jako hodnotná osoba, jež má čím přispět společnosti. Hovořili jsme o jeho lásce a obávaných výběrech těl i o potřebě být sám se sebou v kontaktu. Cítil jsem, že jsme položili základy k jeho vypořádání se s nenávistí a nedostatkem soukromí. Připomněl jsem Steveovi ještě to, že potřebuje konzultace psychologa. Asi o rok později mi napsal, že jeho uzdravování pokračuje a že v sobě našel ztracené dítě. Steve si uvědomil, že jeho chyby v minulosti nebyly neúspěchy, ale prostředkem ke zlepšení.

Dvacátý sedmý případ demonstruje, že těžké role, které sami sobě dopřáváme, často začínají už v dětství. Je tomu tak proto, že značný důraz je duší kladen na výběr rodiny. Myšlenka, že každý z nás dobrovolně souhlasil s rolí dítěte konkrétního páru rodičů ještě před svým příchodem na svět, je pro některé lidi těžko akceptovatelná. I když průměrná osoba „přežila“ lásku ze strany svých rodičů, mnoho z nás má nevyřešené bolestivé vzpomínky na své blízké, kteří nám měli poskytovat ochranu, ale neposkytli ji. Vyrůstáme s představou, že jsme obětmi biologických rodičů a členů rodiny, jež jsme zdědili bez možnosti jakéhokoli výběru. Tento předpoklad je ale mylný.

*) Tato metoda připomíná hlubinnou terapii, kterou v České republice praktikuje dr. Marta Foučková – pozn. překl.

